

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

İslamcılar Neden Yakın Zamanda Endonezya ve Pakistan'da Olduğu Gibi Demokratik Seçimleri Hep Kaybediyorlar?

Haber:

14/02/2024 Çarşamba günü, Endonezya'da yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini ilk turda, yüzde 57 ile 59 arasında oy alarak Endonezya Savunma Bakanı Prabowo Subianto'nun kazandığı açıklanırken henüz parlamento seçimlerinin sonuçları yayınlanmadı.

Pakistan'da geçen hafta yapılan parlamento seçimlerinin sonuçları, eski Başbakan İmran Han'a bağlı bağımsızların Parlamentodaki 264 sandalyenin 101'ini kazandığını, eski Başbakan Navaz Şerif'in kanadı olan Müslüman Birliği Partisi'nin ise 75 sandalye elde ederek ikinci sırada yer aldığını, Halk Partisi'nin 54 sandalye kazandığını, Birleşik Halk Hareketi'nin 17 sandalye elde ederken diğer siyasi güçlerin de 17 sandalye kazandığını göstermektedir.

(Navaz Kanadı- Birlik) Partisi ile (Butto- Halk) Partisi aralarında bir koalisyon hükümeti kurulması konusunda anlaştilar ve iki parti liderleri Şahbaz Şerif ve Bilavel Butto da, iktidarın nasıl paylaşılacağını ve bağımsızların nasıl dışlanacağını görüşmek üzere eski Cumhurbaşkanı Asif Ali Zerdari ile bir araya geldiler.

Pakistan'daki İslami partilere gelince; seçimleri kaybettiler ve Cemaat-i İslami Hareketi lideri Sirac-ül Hak, cemaatinin parlamento seçimlerinde herhangi bir sandalye elde etmede başarısız olmasının ardından cemaatin liderliği görevinden istifa ettiğini duyurdu.

Yorum:

246 milyon nüfuslu Endonezya ve 240 milyon nüfuslu Pakistan'ın olduğu en büyük iki Müslüman ülkede demokratik ve çoğulcu seçimlerin yapılması, seçimlere katılan İslami akımları iktidardan uzaklaştırılmasının tek garantisi sayılır; zira İslami partilerin oyları, genellikle perde arkasından ordu ve güvenlik güçleri tarafından kontrol edilen devlete bağlı milliyetçi partilerin hakim olduğu çeşitli parti blokları arasında dağıtıldığı gibi seçimlere katılan İslami partilerin çoğu siyasi parti olmanın yanı sıra hayır kurumları olmaya daha yakındırlar; aslında bu hayır kurumları, Endonezya'daki en büyük iki İslami hayır kurumları olan Muhammediye Cemaati ve Nahdatu'l-Ulema Cemaati'nden doğmuştur.

Bu partilerden bazıları, büyük kesimlerini Nahdatu'l-Ulema Cemaati akımının temsil ettiği Adalet ve Refah Partisi ile Nahdatu'l Vatan Partisi olup bu partiler Ulusal Demokratik Parti ile ittifak halindedir. Ulusal Emanet Partisi'ni de içeren Endonezya İlerleme İttifakı ise tarihsel olarak Muhammediye Cemaati ile bağlantılıdır.

Buna göre Endonezya'daki tüm parti blokları, milliyetçi akımla, laik akımla ve sol akımla iç içe olup bunların hepsi İslami dini karakter taşımaktadır.

Bu partilerin ideolojik fikirden kaynaklanan gerçek siyasi mefhumu, bu bloklardan tamamen kaybolmuş olup onları birleştiren şey sadece ortak çıkarlardır; aslında onlar kendilerini, ideolojik değil de pragmatik partiler olarak tanımlıyorlar.

Ordu, Suharto günlerinden bu yana hükümet ve devlet kurumları üzerindeki kontrolü sayesinde partilere hakim olmuştur ki şu anda kazananın Savunma Bakanı olması da bunun bir kanıtıdır; dolayısıyla seçim koşulları askeri güç ve devletteki askeri nüfuzun hakimiyeti dikkate alınarak düzenlenip yürütülüyor; bu yüzden partiler, generallerin oyunundaki araçlardan başka bir şey değillerdir.

Pakistan'daki manzara da Endonezya'dakinden pek farklı değildir; zira ordu, ya doğrudan açık darbeler yaparak ya da eski Başbakan İmran Han'ın bazı Amerikan emirlerine muhalefet etmesinden dolayı devrilip hapse atılması gibi dolaylı olarak her zaman seçimlere müdahale ediyor.

Pakistan'daki İslami partilere gelince; o kadar zayıf bir noktaya ulaştılar ki, içindeki en önemli parti olan büyük düşünür Ebu'l-Ala Mevdudi'nin kurduğu Cemaat-i İslami Partisi bile tüm sandalyelerini kaybetmiştir; onun zayıflığının temel nedeni ise, kurucusunun önerdiği köklü değişim fikirlerini terk etmesi ve ardından da Cemaat-i İslami'nin orduyla iş birliği yapan laik partilerle ittifak kurma oyununu kabul etmesi olup bu da halkın çoğunun ona olan güvenini kaybetmesine neden olmuştur.

Demokratik seçimler genellikle İslami parti kitlelerinin uzaklaşmasına ve onların İslami halk tabanı tarafından reddedilen iğrenç ittifakların tuzağına düşmelerine yol açmıştır. Tıpkı Tunus'taki Nahda Partisi'nin durumunda olduğu gibi; zira önce tavizler vererek İslamcılığını kaybetmiş, sonra da ilk olarak seçmenin gözünden düşmüş, ikinci olarak da iktidardan düşmüştür.

Çoğulcu demokratik sistemin İslamcılarını iktidara getirmesi imkansızdır; çünkü bu sistem, özel olarak başkaları için tasarlanmış olup İslami partilerin onun içinde olması veya onun içine alınması, onların siyasi olarak yıkımına yol açan kötü niyetli bir tuzaktır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Ahmed El-Hutvânî